

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : คำสินไหมทดแทนจากการเจ็บป่วยที่ลูกจ้างได้รับเนื่องจากการ
ทำงานศึกษาเฉพาะกรณีการเจ็บป่วยที่ไม่ได้เกิดขึ้นโดยเฉียบพลัน

ชื่อผู้เขียน : นางสาวกุลนิภา โพธิ์อบ

ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต (สาขากฎหมายธุรกิจ)

ปีการศึกษา : 2551

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์:

1. นางสาวฉันทนา เจริญศักดิ์ ประธานกรรมการ
2. นายวุฒิพงษ์ เวชยานนท์ กรรมการ

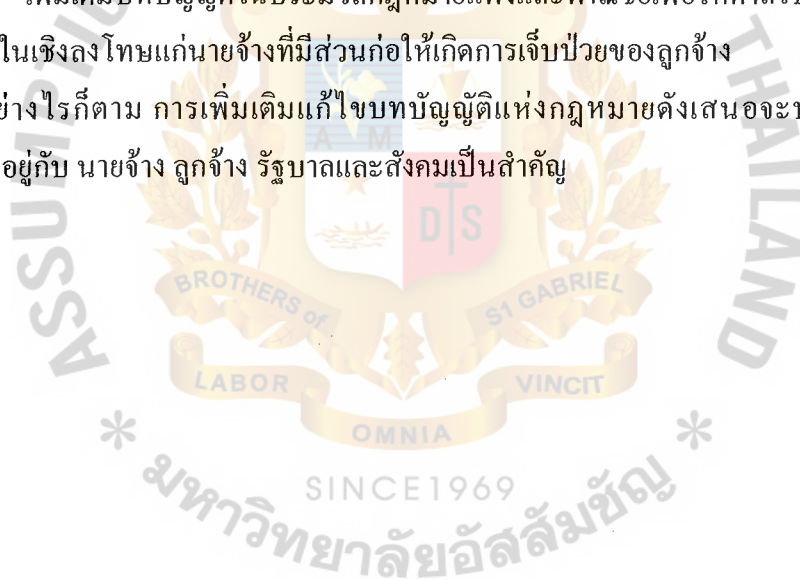
บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง คำสินไหมทดแทนจากการเจ็บป่วยที่ลูกจ้างได้รับเนื่องจากการทำงาน: ศึกษาเฉพาะกรณีการเจ็บป่วยที่ไม่ได้เกิดขึ้นโดยเฉียบพลันนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อให้ทราบถึง บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องอันได้แก่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์, พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537 ซึ่งมีผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันว่ามีความชัดเจนเหมาะสมหรือเพียงพอต่อการให้ความคุ้มครองแก่ลูกจ้างหรือไม่ เพียงใด มีปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายเช่นไรและควรพัฒนา กฎหมายดังกล่าวไปในแนวทางใด

ผลการศึกษาพบว่า คำสินไหมทดแทนจากการเจ็บป่วยที่ลูกจ้างได้รับเนื่องจากการทำงานที่ไม่ได้เกิดขึ้นโดยเฉียบพลัน มีปรากฏอยู่ทั้งในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537 โดยกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าว มีปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขหลายประการ กล่าวคือ สิทธิที่ลูกจ้างพึงได้รับ จำนวนเงินคำสินไหมทดแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ค่าทดแทนตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537 ไม่เพียงพอต่อการให้ความคุ้มครองแก่ลูกจ้าง ทั้งระยะเวลาการคุ้มครองสิทธิเรียกร้องของลูกจ้างตามกฎหมายทั้งสองฉบับมีเวลาอันจำกัดมากจนเกินไป นอกจากนี้การไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายกำหนดภาระการพิสูจน์ในคดีที่ลูกจ้างเรียกร้องคำสินไหมทดแทนและค่าทดแทนไว้อย่างชัดเจนตลอดจนไม่มีหลักการกำหนดค่าเสียหายหรือคำสินไหมทดแทนไว้ก็เป็นผลประการหนึ่งที่ทำให้ลูกจ้างไม่ได้รับความคุ้มครองอย่างเหมาะสมเช่นกัน

ผู้เขียนมีข้อเสนอแนะต่อการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ดังนี้

1. เพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537 ให้ศาลมีอำนาจกำหนดค่าใช้จ่ายอื่นๆ อันเนื่องจากการเจ็บป่วยเพิ่มขึ้นได้
 2. เพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537 ให้บทบัญญัติให้อำนาจศาลใช้ดุลยพินิจในการกำหนดเงินทดแทนเพิ่มเติมตามเหตุแห่งกรณีได้
 3. ขยายระยะเวลาคุ้มครองการใช้สิทธิ โดยแก้ไขบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 444 วรรคสองและพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537 มาตรา 51 ให้ศาลมีสิทธิแก้ไขคำพิพากษาภายในเวลาไม่เกินสิบปี
 4. เพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ.2522 ในเรื่องการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และค่าทดแทนตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537 ในกรณีการเจ็บป่วยที่ลูกจ้างได้รับเนื่องจากการทำงานที่ไม่ได้เกิดขึ้นโดยเฉียบพลัน ให้นายจ้างมีภาระการพิสูจน์และมีหน้าที่นำสืบก่อนเสมอ
 5. เพิ่มเติมบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อให้ศาลใช้ดุลยพินิจกำหนดค่าเสียหายในเชิงลงโทษแก่นายจ้างที่มีส่วนก่อให้เกิดการเจ็บป่วยของลูกจ้าง
- อย่างไรก็ตาม การเพิ่มเติมแก้ไขบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังเสนอมจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับ นายจ้าง ลูกจ้าง รัฐบาลและสังคมเป็นสำคัญ



Thesis Title : The Compensation for the employee's illness due to performing of work: case study on non-sudden illness

Author Name : Ms. Kulnipa Po-obt

Degree : Master of Laws (Business Law)

Academic Year : 2008

Advisory Committee :

1. Ms. Chanthana Charoensakdi	Chairperson
2. Mr. Wutipong Vechayanon	Member

ABSTRACT

The study aims to focus on the compensation for employee's illness due to work which does not occur immediately. The objective is to acknowledge the concerned provision of laws, which are the Civil and Commercial Code and the Compensation Act 1994, that still be enforced whether they are clear and accurate enough to protect the employee or not. Besides, there are some problems of the usage that should be improved.

From the study, it is found that the compensation for employee's illness that does not occur immediately can be found in the provision of Civil and Commercial Code and the Compensation Act. However, there are problems that should be amended in both laws, for instance, the employee's right, the compensation amount according to Civil and Commercial Code and the Compensation Act 1994 that is not enough for employee. Also, the protection time for employee in order to call for the right is too limited and there is no indoctrination to fix the compensation amount. From the above reasons make the inaccurate for employee protection.

The researcher has the following suggestions in order to solve the problems:

1. Adding the provisions of the Compensation Act 1994 to give the power to the Court of Justice to settle the other expenses for the illness.

2. Adding the provisions of The Compensation Act 1994 to give the power to the Court of Justice to consider and settle more compensation depend on the situation.

3. Expanding the right protection period by amending the Civil and Commercial Code section 444 part 2 and the Compensation Act 1994 section 51 to the Court of Justice has right to correct the judgement within 10 years.

4. Adding the provisions of the Labor Court Establishment Act and the Law of Labor Case Procedure 1979 with the subject of calling for the compensation according to the Civil and Commercial Code and the Compensation Act 1994 in the case that the employee's illness from the work does not occur immediately, the employer has to prove and adduce first.

5. Adding the provision in the Civil and Commercial Code to give the power to the Court of Justice to punish the employer, as a part of illness, by settle the damage payment.

However, to add the mentioned provision of laws will be success depends on the employer, employee, government, and the society.

